

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **E. Š.**, zast. Mgr. Pavlem Bučinou, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 12. 10. 2023, č. j. 43 A 71/2021-26, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“). Tímto usnesením krajský soud podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2021, č. j. 092079/2021/KUSK, kterým žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil usnesení Městského úřadu Neratovice ze dne 8. 3. 2021, č. j. MěÚN/025542/2021. Posledně uvedeným usnesením Městský úřad Neratovice podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastavil řízení o žádosti stěžovatelky o dodatečné povolení stavby „terénní úpravy území v areálu „Pod Borovskou“ v obci Kojetice na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD a XE v katastrálním území Kojetice u Prahy“. Krajský soud žalobu odmítl z důvodu nepředložení plné moci udělené advokátovi (žaloba byla podána prostřednictvím datové schránky advokáta).

[2] Společně s podáním kasační stížnosti požádala stěžovatelka o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. V návrhu na jeho přiznání uvedla pouze to, že by pro ni výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nenahraditelnou újmu, přičemž přiznání odkladného účinku se žádným způsobem nedotkne nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného

účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatelky a po zvážení tvrzeného důvodu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[7] Ve smyslu výše uvedeného je možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek. To znamená, že kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatelka, která musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a uvést její intenzitu (viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 20. 6. 2019, č. j. 1 As 171/2019-48). Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní tak nese stěžovatelka. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a doložený konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[8] Stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedla fakticky nic – netvrdila konkrétní skutečnosti svědčící o tom, proč je právě v jejím případě namístě sistovat účinky napadeného rozhodnutí a postupovat tak způsobem, který zákonodárce vyhradil pro výjimečné případy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011-115). Omezila se na pouhý opis ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., čímž však neunesla břemeno tvrzení (natož břemeno důkazní).

[9] Vzhledem k uvedenému nelze než uzavřít, že stěžovatelka nesplnila první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v hrozbě nepoměrně větší újmy, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám. Za této situace se soud nevěnoval posouzení splnění podmínky druhé, podle níž by přiznání odkladného účinku nesmělo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku totiž musí být splněny kumulativně.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

pokračování

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. listopadu 2023

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu